

CATALUNYA NORD

joan-daniel bezsonoff

L'alsacià | Quan era petit, vaig viatjar molt. Havia de seguir mon pare, metge militar. Cada tres o quatre anys, ens n'anàvem a viure en una ciutat de guarnició diferent. El setembre del 1969 vam arribar a Breisach am Rhein —Vieux Brisach en francès—, petita població a les ribes del Rin.

He tornat d'Alsàcia. La visita a Breisach am Rhein ha estat decebedora. El barri on vivia s'ha transformat massa perquè hi pogués sentir alguna nostàlgia. A Alsàcia, però, he trobat imatges de la infantesa. En particular, la pujada a Odilienberg, el mont Santa Odila.

Llevat de les zones turístiques i de les ciutats importants, m'ha sorprès agradablement la vitalitat de l'alemany alsacià. Alsàcia es troba en la mateixa situació que la Catalunya Nord cap al 1970. La llengua encara es parla força, però és condemnada a mort a la llarga. El jovent contesta en francès o, a vegades, en alemany normatiu.

De fet, no existeix cap llengua alsaciana. Allò que el poble i els lingüistes anomenen alsacià és un conjunt de dialectes alemanys. Cada zona dialectal d'Alsàcia té la seua germana germànica (em perdonareu aquesta facilitat...) al país veí. Els alsacians no necessiten cap *koiné* com el *batua*. Ja la tenen. Es diu alemany.

El lector interessat trobarà molta documentació a l'arxiu de l'excel·lent revista bilingüe *Land un Sproch* (Terra i llengua): <http://www.culture-bilinguisme.eu/index.php/revue2>

L'ALT EMPORDÀ

joan ferrerós

Acústica 2017? | 2016, 15a edició. Aniversari rodó i repte amb dues fites. Primera, les cròniques confirmen que la convocatòria ha superat l'anterior; el promotor Xavi Pascual pot presumir que els quatre dies d'oferta musi-

cal han convocat a Figueres cent mil visitants. Per raons de seguretat els recitals s'han fet en espais grans i oberts (Rambla, Josep Pla, Catalunya i Teatre Jardí) i la majoria han estat gratuïts; hi ha cantat o tocat bona representació del pop nacional (el gran Adrià Pun-tí, Els Pets, Albert Pla i de més joves), més algun grup anglosaxó notori com el Marky Ramone's Blitzkrieg (els anys del líder fan que això darrer quedi en retòric); s'hi ha intercalat la Fira del Disc, i el personal, per resistir la festa, ha trobat combustible divers als *food*

trucks, avui tan de moda. I una part del comerç urbà ha fet calaix. El segon repte és el de la continuïtat. L'Ajuntament ha facilitat uns dos-cents mil euros directament per a l'efemèride; però a partir d'ara convocarà un concurs públic, obert, que si la marquetèria del Consistori i Acústica no encaixa bé potser el Festival no es podria assegurar l'estipendi per poder preparar amb tranquil·litat l'edició 2017.

El camí ral a Garrigàs i a Pontós | El ministeri d'Obres Públiques té molt abandonada la N-II que travessa les comarques del bisbat gironí malgrat que el vial sigui un dels de més trànsit de l'Estat. Ara han estat els veïns d'aquests dos municipis, més els de Creixell, Sta. Eulàlia i d'altres nuclis veïns que han acabat la paciència i s'han manifestat tallant la N-II dues vegades. S'han cansat d'esperar les obres que fa anys van ser projectades i aprovades per tal de pal·liar el risc que pateixen cada vegada que, venint o anant a aquests pobles, han d'entrar o sortir de la carretera que ve de la Puerta del Sol. Són dos encreuaments en què la

FESTIVAL ACÚSTICA FIGUERES

>> *Sidonie electrificant la plaça Catalunya de Figueres en el marc del Festival Acústica 2016.*